

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا غَالِبَ إِلَّا اللَّهُ، اللَّهُ غَالِبٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، وَبِهِ يَغْلِبُ الْعَالَمُونَ، وَمِنْهُ يَطْلُبُ الرَّاغِبُونَ، وَعَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ، وَبِهِ يَعْتَصِمُ الْمُعْتَصِمُونَ، وَيَتَّقِي الْوَاتِقُونَ، وَيَلْتَجِي الْمُلْتَجُونَ وَهُوَ حَسْبُهُمْ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ.

به نام خدا و به خدا و نیست قدرتی جز به خدا، و نیست شکست‌ناپذیری جز خدا، خداوند غالب است بر هر چیزی، و به او غلبه می‌کنند چیره‌شوندگان و از او درخواست می‌کنند مشتاقان، و بر او توکل می‌کنند توکل‌کنندگان، و به او چنگ می‌زنند پناه‌جویان، و اعتماد می‌کنند اعتمادکنندگان، و پناه می‌آورند پناه‌آوردگان، و او آنان را بس است و بهترین وکیل.

اِحْتَرَزْتُ بِاللَّهِ، وَاحْتَرَسْتُ بِاللَّهِ، وَلَجَأْتُ إِلَى اللَّهِ، وَاسْتَجَرْتُ بِاللَّهِ، وَاسْتَعَنْتُ بِاللَّهِ، وَامْتَنَعْتُ بِاللَّهِ، وَاعْتَزَرْتُ بِاللَّهِ، وَقَهَرْتُ بِاللَّهِ، وَغَلَبْتُ بِاللَّهِ، وَاعْتَمَدْتُ عَلَى اللَّهِ، وَاسْتَتَرْتُ بِاللَّهِ، وَحَفِظْتُ بِاللَّهِ، وَاسْتَحْفَظْتُ بِاللَّهِ خَيْرَ الْحَافِظِينَ، وَتَكَهَّفْتُ بِاللَّهِ، وَحَطْتُ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَإِخْوَانِي وَكُلَّ مَنْ يَعْنِينِي أَمْرُهُ بِاللَّهِ الْحَافِظِ اللَّطِيفِ، وَاکْتَلأتُ بِاللَّهِ، وَصَحِبْتُ خَيْرَ الصَّاحِبِينَ وَحَافِظَ الْأَصْحَابِ الْحَافِظِينَ،

خود را حفظ کردم به خدا، و خود را نگهداری نمودم به خدا، و پناه بردم به سوی خدا، و امان جستم به خدا، و از خدا یاری طلب کردم، و بازداشتم از خود به خدا، و عزت یافتم به خدا، و به خدا چیره شدم به سبب خداوند، و پیروز شدم به سبب خدا، و اعتماد نمودم بر خدا، پوشیده گشتم به خدا، و نگهداشته شدم به خدا، و نگهداری جستم به خدا بهترین نگهدارندگان، و پناه گرفتم به خدا و در بر گرفتم خود و اهل و مال و برادرانم را، و هر کس که امرش مرا مهم باشد به خدا، که نگهدارنده با لطف است و حفاظت جستم به خدا، و همراه شدم با بهترین همراهان، و نگهدارنده یاران، نگهدارنده،

وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ، وَاعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي مَنِ اعْتَصَمَ بِهِ نَجَا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ، وَتَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ وَحَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ، مَا شَاءَ

اللَّهُ لَأَقْوَمَةٌ إِلَّا بِاللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم تَسْلِيمًا عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.

و سپردم امرم را به خداوند که نیست همچون او چیزی، و او شنوای بیناست، و پناه گرفتم به خداوند که هر کس به او پناه گیرد از هر ترسی نجات می‌یابد، و توکل کردم بر خداوند ارجمند قدرتمند، و کافی است مرا خداوند و بهترین پشتیبان است، و هر کس بر خدا توکل کند او را کافی باشد، آنچه خداوند خواهد شود، نیست قدرتی جز خدا، نیست خدایی جز خداوند، محمد رسول خداست که درود خداوند بر او خاندان پاک طاهرش باد و سلام کامل خداوند بر همه آنان باد.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾.

«خداست که معبودی جز او نیست زنده و برپادارنده است نه خوابی سبک او را فرو می‌گیرد و نه خوابی گران آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است از آن اوست کیست آن کس که جز به اذن او در پیشگاهش شفاعت کند آنچه در پیش روی آنان و آنچه در پشت سرشان است می‌داند و به چیزی از علم او جز به آنچه بخواهد احاطه نمی‌یابند کرسی او آسمان‌ها و زمین را در بر گرفته و نگهداری آنها بر او دشوار نیست و اوست والای بزرگ».

﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾، ﴿سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ * إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تَنْظُرُوا * إِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾، ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾

«و در حقیقت بسیاری از جنیان و آدمیان را برای دوزخ آفریده‌ایم [چرا که] دل‌هایی دارند که با آن [حقایق را] دریافت نمی‌کنند و چشمانی دارند که با آنها نمی‌بینند و گوش‌هایی دارند که با آنها نمی‌شنوند آنان همانند چهارپایان بلکه گمراه‌ترند [آری] آنها همان غافل‌ماندگان اند»، «و اگر آنها را به [راه] هدایت فراخوانید از شما

پیروی نمی‌کنند چه آنها را بخوانید یا خاموش بمانید برای شما یکسان است؛ در حقیقت کسانی را که به جای خدا می‌خوانید بندگان امثال شما هستند پس آنها را [در گرفتاری‌ها] بخوانید اگر راست می‌گویید باید شما را اجابت کنند؛ آیا آنها پاهایی دارند که با آن راه بروند یا دست‌هایی دارند که با آن کاری انجام دهند یا چشم‌هایی دارند که با آن بنگرند یا گوش‌هایی دارند که با آن بشنوند بگو شریکان خود را بخوانید سپس در باره من حيله به کار برید و مرا مهلت مدهید؛ بی تردید سرور من آن خدایی است که قرآن را فرو فرستاده و همو دوستدار شایستگان است»، «و اگر آنها را به [راه] هدایت فرا خوانید نمی‌شنوند و آنها را می‌بینی که به سوی تو می‌نگرند در حالی که نمی‌بینند»

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا﴾ ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى * قُلْنَا لَاتَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى * وَالْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾.

«آنان کسانی اند که خدا بر دل‌ها و گوش و دیدگان‌شان مهر نهاده و آنان خود غافلاند»، «ما بر دل‌های آنان پوشش‌هایی قرار دادیم تا آن را درنیابند و در گوش‌های‌شان سنگینی [نهادیم] و اگر آنها را به سوی هدایت فراخوانی باز هرگز به راه نخواهند آمد» «و موسی در خود بیمی احساس کرد گفتیم مترس که تو خود برتری و آنچه در دست راست داری بینداز تا هر چه را ساخته‌اند ببلعد در حقیقت آنچه سرهم‌بندی کرده‌اند افسون افسونگر است و افسونگر هر جا برود رستگار نمی‌شود».

﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَاتَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾، ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ طسم * تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ لَعَلَّكَ بَاطِلٌ مُفْتَرٍ عَلَى غُلُقُوتٍ يَأْتِيهِمْ مِنَ الْقُرُونِ مَطَرًا أَمْ عَلَنَ الَّذِينَ يَذُوقُونَ عَذَابَ الْبُقْعَةِ الْمُبِينِ * إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ لَا يَتَذَكَّرُونَ إِذْ يَخْرَوْنَ * أَلَمْ يَجْعَلْنَا أَعْيُنًا وَمَنْعَنَا السَّمْعَ إِذْ نَحْنُ نَائِمُونَ * أَلَمْ نَجْعَلِ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ نَحْنُ حَقِيقٌ بِمَا نَعْمَى * وَإِنَّمَا تَأْتِي السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ وَحَيْثُ شَاءَ نَحْنُ جَارٍ * وَإِنَّمَا تَأْتِي السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ وَحَيْثُ شَاءَ نَحْنُ جَارٍ * وَإِنَّمَا تَأْتِي السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ وَحَيْثُ شَاءَ نَحْنُ جَارٍ﴾

«آیا در زمین گردش نکرده‌اند تا دل‌هایی داشته باشند که با آن بیندیشند یا گوش‌هایی که با آن بشنوند در حقیقت چشم‌ها کور نیست لیکن دل‌هایی که در سینه‌هاست کور است»، «به نام خداوند بخشنده و مهربان، طسم، این است آیه‌های کتاب روشنگر، شاید تو از اینکه [مشرکان] ایمان نمی‌آورند جان خود را تباه سازی؛ اگر بخواهیم معجزه‌ای از آسمان بر آنان فرود می‌آوریم تا در برابر آن گردن‌های‌شان خاضع گردد»

﴿ قَالَ أَوْوُ جِئْتِكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ * قَالَ قَاتِ بِهِ إِنَّ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ * فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ * وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاطِرِينَ ﴾، ﴿ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴾، ﴿ يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ﴾، ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴾، ﴿ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ ﴾،

«گفت گر چه برای تو چیزی آشکار بیاورم؛ گفت اگر راست می‌گویی آن را بیاور؛ پس عصای خود بیفکند و به ناگاه آن اژدری نمایان شد؛ و دستش را بیرون کشید و به ناگاه آن برای تماشاگران سپید می‌نمود»، «گفت چنین نیست زیرا پروردگرم با من است و به زودی مرا راهنمایی خواهد کرد»، «ای موسی مترس که فرستادگان پیش من نمی‌ترسند»، «خدای یکتا که هیچ خدایی جز او نیست پروردگار عرش بزرگ است»، «ای موسی پیش آی و مترس که تو در امانی»،

﴿ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴾، ﴿ وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ وَنَجَّيْنَا هُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ وَنَصَرْنَا هُمَا فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴾، ﴿ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي * إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ﴾،

«فرمود به زودی بازویت را به [وسیله] برادرت نیرومند خواهیم کرد و برای شما هر دو تسلطی قرار خواهیم داد که با [وجود] آیات ما به شما دست نخواهند یافت شما و هر که شما را پیروی کند چیره خواهید بود»، «و در حقیقت بر موسی و هارون منت نهادیم و آن دو و قوم‌شان را از اندوه بزرگ رهانیدیم و آنان را یاری دادیم تا ایشان غالب آمدند». «و مهری از خودم بر تو افکندم تا زیر نظر من پرورش یابی؛ آنگاه که خواهر تو می‌رفت و می‌گفت آیا شما را بر کسی که عهده‌دار او گردد دلالت کنم پس تو را به سوی مادرت بازگردانیدیم تا دیده‌اش روشن شود و غم نخورد و [سپس] شخصی را کشتی و [ما] تو را از اندوه رهانیدیم و تو را بارها آزمودیم»،

﴿ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾، ﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ انْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴾،

«و از پیش شیر دایگان را بر او حرام گردانیده بودیم پس [خواهرش آمد و] گفت آیا شما را بر خانواده‌ای راهنمایی کنم که برای شما از وی سرپرستی کنند و خیرخواه او باشند پس او را به مادرش بازگردانیدیم تا چشمش [بدو] روشن شود و غم نخورد و بداند که وعده خدا درست است ولی بیشترشان نمی‌دانند»، «و پادشاه گفت

او را نزد من آورید تا وی را خاص خود کنم پس چون با او سخن راند گفت تو امروز نزد ما با منزلت و امین هستی»

﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.

«در حقیقت من بر خدا پروردگار خودم و پروردگار شما توکل کردم هیچ جنبنده‌ای نیست مگر اینکه او مهار هستی‌اش را در دست دارد به راستی پروردگار من بر راه راست است.»